

gønder om Dispensation, men de er blevet afslaaet, og to af Foreningerne har saa slet ikke holdt Dyrskue, idet de var paa det rene med, at der vilde møde saa faa Dyr, at det var rigtigst at lade være med at holde Dyrskue. Og naar den omtalte Bestemmelse i Loven næste Aar ogsaa kommer til at gælde Køerne, vil de uheldige Følger af den i endnu højere Grad gøre sig gældende, navnlig i Jylland.

Det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) mente, at mine Udtalelser ikke var oplysende nok. Jeg skal derfor tillade mig at komme med nogle yderligere Oplysninger. Landboforeningerne, navnlig de mindre og de i Jylland, har kun smaa Midler, og for at faa alle med, Husmænd saavel som Gaardmænd, er de gaaet den Vej at sætte Kontingentet saa lavt som muligt. Som Regel begynder de med 1 Kr. for Husmænd, og Bidraget stiger saa med Ejendommens Størrelse. Naar Landboforeningerne af egne Midler skal udrede Præmierne for alle Dyr, saavel Tyre som Køer, der ikke er i Kontrolforeningen og ikke kan møde med Regnskab, vil Følgen blive den, at en Mængde gode Dyr, maa-ske de allerbedste, bliver hjemme. Tager man f. Eks. en Landboforening, hvis Omraade er 15—20 Sogne, men hvor der ikke en Gang findes Kontrolforeninger i Halvdelen, vil Landmændene i de Sogne, hvor der ingen Kontrolforeninger er, ganske simpelt blive hjemme baade med deres Tyre og Køer. Hvis vi ikke snart faar Reglerne ændret, enten som vi har foreslaaet det eller muligvis ad anden Vej, vil en stor Del af vore Opdrættere trække sig tilbage. Navnlig vil det føre til, at vore Dyrskuers største og vigtigste Hold, Køer og Samlinger, vil svinde mere og mere ind; mange vil slet ikke komme frem, og det vil være uheldigt. Det er jo ikke forbundet med saa ringe Tab at udstille Malkekøer, naar man skal trække saadan en Malkeko en eller to Mil. Det vil man ikke gøre for at faa en lille Præmie paa en 5—6—7 Kr. Faar vi ikke en anden Ordning for Køernes Vedkommende, vil det komme til at gaa i høj Grad ud over Husmændene og de andre smaa Landbrugere. I Midtjylland er Forholdet det, at Husmændene bor paa Udmærkerne, altsaa spredt, og de har derfor meget vanskeligere ved at blive Medlemmer af Kontrolforeninger end Gaardmændene. Der kan paa et lille Dyrskue være en 20—30 enkelte Køer fra Husmænd, og det er meget faa af disse, der er i Kontrolforeninger. Dersom der ikke sker en

Ændring til næste Aar paa dette Punkt, vil mange af Landboforeningerne i Jylland faa Dødsstødet, og dette vilde jeg betragte som meget uheldigt. Nu blev der af det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) sagt, at det, det gjaldt om, var at faa Husmændene med ind i Kontrolforeningerne. Det er klart — det har jeg ogsaa nævnt —, at det vil de komme, for saa vidt de finder, at der virkelig er en Opgave for dem der, og for saa vidt de bor saaledes, at der er Mulighed for dem for at gaa ind i disse Foreninger. Men vi har jo heller ikke ved vort Lovforslag lagt Kontrolforeningerne den mindste Hindring i Vejen; vi har ikke villet lægge dem saa meget som et Halmstraa i Vejen. Jeg anerkender — og det tror jeg, vi alle gør —, at Kontrolforeningerne har en Opgave af ikke ringe Betydning, og jeg har personlig altid anbefalet de Bevillinger, der gives til disse Foreninger. Men det gaar dog paa den anden Side ikke an at tillægge dem større Betydning, end de virkelig har. Hvad det kommer an paa, er dog ikke blot, at en Malkeko ifølge Kontrolregnskabet har givet saa og saa stort Udbytte, men ogsaa det, at Kreaturbesætningen er økonomisk lønnende. Jeg har et langt Liv bag mig som praktisk Landmand, og jeg har for mange Aar siden gjort den Erfaring, at det, det gælder om, for at en Kreaturbesætning kan være økonomisk lønnende, er at have gode, sunde og velbyggede Dyr — og det baade for Gaardmændenes og for Husmændenes Vedkommende. De gode og velbyggede Dyr er ganske anderledes i Stand til at udnytte deres Foder end de daarlige og mindre velbyggede. For det jyske Kvægs Vedkommende — det er det Kvæg, jeg kender bedst — har Landboforeningerne og Kontrolforeningerne for en Del Aar tilbage været alt for langt ude i Retning af at favorisere de fine og tynde, altsaa mindre velbyggede Kreaturer. Men Straffen udeblev heller ikke, det jyske Kvæg gik tilbage i Kvalitet og i Værdi. Det varede selvfølgelig heller ikke længe, før man var klar over, at man var kommet ind paa en Vej, der førte tilbage i Stedet for frem. Man gjorde hurtigt den Erfaring, at kom man for langt ud i Retning af at favorisere de fine, tynde Kreaturer, straffede det sig, og det straffer sig stærkere Led for Led — det kan man være sikker paa. Det viste sig, at netop disse Kreaturer ikke har den Kraft, hvorpaa der overhovedet kan bygges en holdbar Stamme. Derfor ønsker